

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/59/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1714206583
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1714206583.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Blanky Malichovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci navrhovateľa: T.. M. K., G.. XX. X. XXXX, K. Z. Č.. XXX, štátny občan SR, zastúpeného: AK Neuschlová, s.r.o., IČO: 36 861 359, so sídlom Dostojevského rad č. 5, Bratislava, proti odporkyni: M. K., G.. X. X. XXXX, bytom F.. X. M. Č.. XX, O., štátna občianka SR, zastúpenej: JUDr. Vojtech Kubal, advokát so sídlom Vajnorská č. 8/A, Bratislava, o vydanie veci, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 25. novembra 2015, č. k. 9C/35/2014-58, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti potvrdzuje.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 89,49 eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa odporkyni uložil povinnosť vydať navrhovateľovi hnuťelnú vec, a to práčku zn. H., spredu plnenú, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol. Vo výroku o náhrade trov konania vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 123, § 126 ods. 1 a 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obč. zákonník“) a vecne neunesením dôkazného bremena v celom predmete prejednávanej veci, keď navrhovateľ v spore preukázal dôvodnosť podanej reivindikačnej žaloby a vecnú legitimitáciu účastníkov konania len v časti, v ktorej požadoval vydanie práčky zn. H.. Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 17. 4. 2009, č. k. 5C/1037/2008 - 86 a ich bezpodielové spoluvlastníctvo bolo vyporiadané rozsudkom toho istého súdu zo dňa 11. 4. 2013, č. k. 4C/69/2009-347 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. 9. 2013, č. k. 6Co/402/2013-476 tak, že do výlučného vlastníctva odporkyne bol prikázaný byt č. XX, nachádzajúci sa na 11. poschodí bytového domu súpisné číslo XXXX, vchod číslo 1, stojaceho na pozemku parcelné číslo XXXX/XXX a podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti XXXX/XXXXXX, zapísané na LV č. XXXX pre kat. úz. Pezinok, v hodnote 81.000 eur, ďalej nasledovné hnuťelné veci: komoda 3 ks, knižnica presklená a stolík, sedacia súprava, 2 ks luster, televízor zn. A., veža zn. A., počítač, stolík pod počítač, manželská posteľ, komoda, nočné stolíky, kuchynská linka so zabudovaným plynovým sporákom, kuchynský stôl s lavicou, stoličky 2 ks, chladnička H., mikrovlnná rúra, rýchlovarná konvica, kuchynský robot, kuchynská váha digitálna, kúpeľňová skrinka, drevené police, vstavaná skriňa, vysávač. Do výlučného vlastníctva navrhovateľa prikázal osobný automobil značky Š. Y., typ Q. I. XDV, číslo Z.: E., modrá metalíza, rok výroby 2000, N.: O. XXX K.. Na základe uznesenia Okresného súdu

Pezinok zo dňa 26. 11. 2010, č. k. 5C/346/2010-20 bol navrhovateľ z bytu, ktorý bol predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vykázaný. Výzvou zo dňa 14. 3. 2014 sa navrhovateľ domáhal od odporkyne vydania hnuiteľných vecí, ktoré mali zostať v predmetnom byte po jeho odchode, a ktoré do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nepatrili, konkrétne: rádio S. P. -Z., reproduktory E. XXX s pozlátenými koncovkami, spredu plnená pračka Whirpool, cyklocomputer značky A., cyklistická prilba značky M., 3 cyklistické nohavice G. čiernej farby, 3 elastické cyklistické nohavice značky R. čiernej farby s trakmi, cyklistická fľaša značky W., cyklistické nohavice, cyklistické okuliare značky B. (s výmennými sklami), športová bunda I.-E. modrej farby, 2 ks pánskych 3 športových nohavíc červenej farby a farby cappuccino, pánska kožená bunda čiernej farby, náramkové hodinky V., knihy 14 ks. Nakoľko odporkyňa predmetné hnuiteľné veci navrhovateľovi podľa jeho tvrdenia nevydala (s výnimkou náramkových hodínok zn. V. a 14 kusov kníh) domáhal sa ich vydania podanou reividikačnou žalobou.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní konštatoval, že navrhovateľ v spore neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal že veci, ktoré mali byť predmetom vydania, sú jeho vlastníctvom, resp. že vôbec existujú. Za neurčitú a nedôveryhodnú označil výpoveď svedkyne M.. N. M. (sestry navrhovateľa), ktorá nedokázala presne špecifikovať a identifikovať vlastnícke právo navrhovateľa ku konkrétnym veciam a len samotná skutočnosť, že niektoré z vecí boli odfotené v znaleckom posudku vypracovanom pre účely konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nepreukazuje jeho vlastnícky vzťah k nim. Ďalej uviedol, že navrhovateľ, ktorého v spore zaťažovalo dôkazné bremeno, okrem aktívnej vecnej legitímácie nepreukázal ani pasívnu vecnú legitímáciu odporkyne, t. j. že v jej držbe sú veci, ktoré mali byť predmetom vydania. Táto v konaní tvrdila, že veci patriace navrhovateľovi, ktoré v byte po jeho odchode našla, zabalila do krabice a zaslala mu ich, čo on nevyvrátil. Navyše navrhovateľ sám v konaní potvrdil, že prístup do bytu síce nemal, ale disponoval kľúčmi od pivnice a odniesol si napr. bicykel a preto pochybnosť o tom, že navrhovateľ si takýmto spôsobom mohol zobrať aj ďalšie svoje vec, nebolo možné vylúčiť. Súd pritom poukázal aj na časový okamih, v ktorom navrhovateľ žiadal o vydanie svojich vecí (až dňa 14. 3. 2014), pričom ešte v čase podania návrhu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva mal vedomosť o tom, že napr. cyklistické potreby, nie sú predmetom tohto konania. Naopak existencia práčky zn. H. a jej držba odporkyňou, neboli medzi účastníkmi konania sporné a spornou nebola ani skutočnosť, že táto práčka nebola zahrnutá do masy bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania pri jeho vyporiadavaní. Súd v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vychádzajúc zo svedeckej výpovede Y. K., ktorý potvrdil, že peňažné prostriedky na kúpu práčky poskytol navrhovateľovi darom, ustálil že predmetná práčka nepatrila do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súd prvého stupňa v prejednávanej veci vychádzal z toho, že práčka zn. H. je výlučným vlastníctvom navrhovateľa a odporkyni, ktorá ju neoprávnene drží a užíva, preto v zmysle ochrany vlastníckeho práva navrhovateľa, uložil povinnosť na jej vydanie.

O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a pre čiastočný úspech a neúspech oboch účastníkov konania vyslovil, že žiaden z nich nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku, v časti, v ktorej súd prvého stupňa vyhovel podanej žalobe, podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa, žiadala napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť a jej priznať náhradu trov konania. Vyslovila názor, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ani vo vzťahu k práčke, na vydanie ktorej bola zaviazaná, keď nepreukázal, že by táto bola v jeho vlastníctve a vlastnícke právo v danom prípade nie je možné ustáliť len z vyjadrenia navrhovateľa, či tvrdenia svedka v inom súdnom spore, ktorého predmetom nebolo vlastnícke právo k predmetnej práčke. V samotnom konaní totiž navrhovateľ neprodukoval žiaden dôkaz a ani nešpecifikoval, kedy práčku zakúpil, či za trvania manželstva alebo po jeho rozvođe. Odporkyňa uviedla, že si nepamätá kedy práčku kupovali, avšak jej kúpa bola platená na polovicu. Záverom namietala aj nemožnosť vyjadriť sa k dôkazu (svedeckej výpovedi Y. K.), ktorý bol produkovaný v inom konaní.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v sume 89,49 eur. Uviedol, že za účelom preukázania jeho vlastníckeho práva k práčke už na prvom pojednávaní navrhol, aby súd pripojil spis Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 4C/69/2009, a to práve z dôvodu, že v tomto konaní bolo prejudiciálne ustálené, že výlučným vlastníkom dotknutej hnuiteľnej veci je navrhovateľ, čo súd v konaní sp. zn. 9C/35/2014 správne rešpektoval. Nestotožnil sa preto

s názorom odporkyne, že v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov nebola riešená otázka vlastníckeho práva k práčke zn. H., naopak vyslovil presvedčenie, že dokazovanie v danej veci bolo možné vykonať aj poukázaním na obsah súdneho spisu vedeného ku konaniu, v ktorom bola otázka vlastníckeho práva k práčke už raz riešená. Keďže samotná odporkyňa bola účastníkom aj konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, musela mať vedomosť o obsahu súdneho spisu k nemu vedenému a nič jej v konaní nebránilo vyjadriť sa k danej otázke. Uvedené vyplýva aj z prednesu právneho zástupcu odporkyne, ktorý na pojednávaní konanom dňa 4. 11. 2015 uviedol, že existencia práčky nie je sporná, avšak táto práčka už bola riešená v konaní o vyporiadanie BSM, kde bolo ustálené, že táto je v podielovom spoluvlastníctve oboch účastníkov konania, čo navrhovateľ nepovažoval za správny právny názor. V nadväznosti na uvedené označil tvrdenia odporkyne v odvolaní o porušení jej práva vyjadriť sa k vykonanému dôkazu za tendenčné.

Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2) keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejednalo sa o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, vo veci súd prvého stupňa nerozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je podané dôvodne. Súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti uplatneného nároku, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí dostatočne odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 212 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

V súvislosti s podaným opravným prostriedkom odporkyne považuje odvolací súd za potrebné ako prvoradé uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 212 ods. 1 O. s. p.), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahŕňa v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané. Na základe uvedeného odvolací súd preskúmaval rozsudok súdu prvého stupňa len čo do rozsahu a dôvodov odvolateľky obsiahnutých v podanom odvolaní, t.j. len vo výroku, v ktorom uložil odporkyňi povinnosť vydať navrhovateľovi hnutelnú vec - práčku zn. H., spredu plnenú.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa vzhľadom na neunesenie dôkazného bremena vo vzťahu k vlastníctvu, existencii a držbe hnutelných vecí, ktorých vydania sa navrhovateľ podanou reivindikačnou žalobou voči odporkyňi domáhal, vyhovel žalobe len v časti vydania spredu plnenej práčky zn. H., keď správne ustálil, že táto hnutelná vec je v súčasnosti v držbe odporkyne a patrí do výlučného vlastníctva navrhovateľa. Na uvedenom nič nemení ani odvolacia argumentácia odporkyne, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by predmetná hnutelná vec bola v podielovom spoluvlastníctve účastníkov konania tak, ako tvrdí odporkyňa a ktorú odvolací súd vyhodnotil ako účelovú a nepodloženú. Naopak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vlastnícke právo k predmetnej práčke bolo prejudiciálne riešené v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 4C/69/2009, v ktorom ju odporkyňa označila ako vec spadajúcu do režimu bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Konajúci súd však spornú práčku nezahrnul do masy BSM a vlastnícke právo k nej nevyporiadaval postupom podľa ust. § 150 Obč. zák., nakoľko zo svedeckej výpovede Y. K. (otca navrhovateľa) vyplynulo, že finančné prostriedky na kúpu práčky svedok navrhovateľovi daroval; takáto vec potom v zmysle ust. § 143 ods. 1 Obč. zákonníka nespadá pod režim bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Výrok, ktorým súd v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/69/2009 do masy bezpodielového spoluvlastníctva navrhovateľkou označenú práčku nezahrnul, bol pre súd prvého stupňa záväzný (ust. § 159 ods. 2 O.s.p.) aj v preskúmvanej veci. Odporkyňa však správne poznamenala, že uvedené nevylučuje postup v režime podielového spoluvlastníctva účastníkov konania s výnimkou postupu vychádzajúceho z ust. § 149 ods. 4 Obč. zákonníka, vzhľadom na už uvedené zahrnutie práčky v návrhu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva navrhovateľkou do masy BSM.

Navrhovateľka v konaní nepredložila žiadne také dôkazy, ktoré by akýmkoľvek spôsobom spochybnili výpoveď svedka Y.Q. K. v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 4C/69/2009, že finančné prostriedky na kúpu práčky poskytol navrhovateľovi ako dar. Nedôvodná je aj námietka

porušenia jej procesných práv k vyjadreniu sa k dôkazu vykonanému v inom súdnom konaní, nakoľko rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 11. 4. 2013, vo veci vedenej pod č. k. 4C/69/2009-347 bol odporkyni doručený ako príloha spolu s návrhom na začatie konania v prejednávanej veci (sp. zn. 9C/35/2014), a napokon v konaní o vypořádání BSM (sp. zn. 4C/69/2009), bola účastníčkou, a teda mala možnosť sa k zisteniam prezentovaným v odôvodnení rozhodnutia (okrem iného aj k svedeckej výpovedi svedka Y. K.) kedykoľvek v priebehu konania a aj v rámci odvolania vyjadriť. Navrhovateľ pritom na závery dokazovania vykonaného vo veci sp. zn. 4C/69/2009 poukazoval v priebehu celého konania, v ktorom sa riešila práve spornosť vlastníckeho práva k predmetnej práčke a zisťovanie skutkového stavu súdom prvého stupňa oboznámením s dôkazmi založenými v inom súdnom spise, ktorý mal nepochybne spojitosť s predmetom konania v danej veci, je nielenže prípustné (§ 125 O.s.p.), ale aj v súlade so zásadou hospodárnosti konania, v zhode s ktorou má súd v konaní postupovať (§ 6 O.s.p.).

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti napadnutej odvolaním ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní plne úspešnému navrhovateľovi podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov priznal náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v sume 89,49 eur, a to za 1 úkon právnej služby á 66 eur - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 5. 1. 2016, režijný paušál: 1x á 8,58 eur + 20 % DPH v sume 14,91 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.